

צפרה, מתחם הבר. עיצוב: אלון ברונביץ'

במערך מפוזר, כאשר הברזים 'נופלים' אליהם מלמעלה ומראות קטנות צפות בחלל. בחלל אחר תוכננו צינורות המים החמים והקרים כך שכל צינור מגיע מכיוון אחר, שמאל או ימין, והם מקיפים את המראה העגולה. במסעדה אחרת, בעיית מקום הובילה לתכנון שוקת משיש באורך שלושה מטרים, המשמשת את שירותי הנשים והגברים גם יחד, והמראה שמעליה היא המפרידה בין שני החללים."

אפילו לאסלה יש טאץ' משלה, לדברי אבינועם. "לדים, גופי תאורה במתח נמוך, מותקנים מתחת לאסלה תלויה ומדגישים את הריחוף שלה. אפשר להתקין לדים גם בתוך מנגנון ריקון המים - המים המוארים צובעים את האסלה באור עדין ובדרך כלל כחלחל בכל פעם שמורידים אותם. המנגנון הזה נקרא 'מים בוערים' והוא מותקן בכמה חללים יוקרתיים שעיצבתי, היא אומרת ומוסיפה כי האפשרות הזו קיימת גם בברזים. גם במשתנות אפשר להשקיע - החל במראות וכלה בקוביות קרח בתחתית המשתנה. "תארי לעצמך את הסיטואציה, גבר עומד בשירותים מול תמונת בחורה צוחקת שמצביעה למטה... כשהצעתי את הרעיון הזה לבעל מסעדה חדשה בחוף ראשון לציון, הוא צחק והסכים מיד", היא מחייכת.

חיי הלילה רוויים אסוציאציות זימה, ובבר הגריפין שבתל אביב לקחו את הרעיון עד הסוף. על עיצוב המקום, בקונספט כנסייתי-קינקי, אחראיים האדריכל טל נבות ושניים מבעלי המקום - יוסי שר ויובל בראשי. את הקונספט מחזק משחק ניגודים עיצובי של כנסייה דתית בעלת מוטיבים חילוניים, ומאפיינים נוצריים מסורתיים עם טוויסט מודרני. תמצאו כאן תאי וידוי כשירותים, ויטראז' בעל ניחוח מיני מרומז, עמדת דיג'יי כמזבח ובילוי אינטימי בנישות, מול "הטקס" ההמוני שבחלל ה"בזיליקה" המרכזי.

האדריכלית ברכה קונדה הובילה עם אורי גלעד את העיצוב של מועדון קולנוע זמיר במתכונתו הראשונה. "כשהגענו לקולנוע הוקרנו בו סרטי סקס והוא היה אפלולי, אף אחד לא רצה לשבת על הכיסאות. המקום איגד זיכרונות קולקטיביים של תל אביביים, אנשים היו עומדים בחוץ ומסניפים ארומה של אנוחות ואנקות", היא מספרת. לכן הרעיון שהנחה את עיצוב המקום עם הפיכתו מקולנוע למועדון היה מציצנות. קונדה: "יצרנו סוגים שונים של סיטואציות הצצה - אפשרות להציץ דרך מחיצה או בין חללים, להציץ מהכניסה לבר העליון או להציץ אל רחבת הריקודים מנישות צדדיות ואינטימיות. בשירותים הוצבו מראות והיו כניסות נפרדות לנשים וגברים, אך התקיים מפגש משותף בתאים עצמם ולכן קבענו עיניות בדלתות, כך שניתן היה להציץ החוצה ולראות אם מי שקבעת איתו בשירותים אכן הגיע."

"מאחורי עיצוב חיי לילה עומדת הרבה פסיכולוגיה", אומר אבי אסף, מעצב פנים. "ידוע למשל כי שתייה חריפה מעודדת עישון, ולכן מעצבים הרבה בגוונים לבנים, שיוצרים אפקט מיוחד של העשן. התאורה ממוקדת על אזורים מסוימים, ויש לה אפקטים חשובים מאוד, וכמותה אפקטים נוספים שמחברים את הבליון לחוויה של ניתוק מהעולם". לדבריו, מעצבים ואדריכלים מנסים לעורר התרגשות אצל הבליון על ידי שימוש באווירה מיסטית, אפלולית ומכשפת, אך בשנים האחרונות פועל במקביל לעיצוב הגדוש, הגרנדיוזי והתיאטרלי, גם קו אחר, השואף לאינטימיות, ביתיות ומשפחתיות, לתחושת בטיחות וביטחון החסרה לבליונים רבים בחיי הלילה.

עד סוף הלילה

מקוריות, שבירת גבולות, גירווי ויצירת עניין, דיאלוג חושי וחושני בין המרחב לבליין - כל אלה הן מטרות העיצוב הלילי, המיועד לעולם בכחנלי רווי מיניות ומסתורין, המתנהל בין פיכחון לשכרות ובין המציאות לאשליה

החיפוש הקדחתני אחר ריגושים בזירת חיי הלילה מביא לעולם טרנדים משתנים בקצב מסחרר: צורות בילוי חדשות מתהוות, חללים עוברים מתיחות פנים אינסופיות, הברים הופכים למגה-ברים ואז למולטי-ברים, הפיק-אפים הקטנים משתדרגים להיכלי זימה, מועדונים מצמיחים מפלסים לאין קץ, התפאורה גרנדיוזית, האווירה פנטזיונרית, משופעת אפקטים של סאונד ותאורה בתוספת עיצוב גרפי פרוע, תעתועי מראות ותחושה כללית והזויה במקצת של שואו בלתי נגמר. הסצנה רוחשת חידושים עיצוביים - סגנון אדריכלי, אופנות תאורה, גוונים מועדפים - אך אלה מאבדים מזוהרם ומתחלפים בקצב בו קמים ונופלים מקומות הבילוי עצמם. ניסיונותיהם האינסופיים של מעצבים בתחום להתמודד עם הדרישה לגימיקים חדשים מחד ועם אילוצי המרחב והאפולויות רוויית ההורמונים מאידך, מניבים שפע של דגמי בילוי.

המוטו המוביל בעיצוב מועדונים וברים הוא אסקפיזם - התנתקות טוטאלית מן המציאות וכניסה לעולם בעל חוקים משלו. אדריכלים ומעצבים משקיעים ביצירת מרחבים שאמורים, בשילוב עם המוזיקה והתאורה הנכונה, לדמות ניתוק מרגש ומשכר מהחוף. הרעיון שעומד מאחורי הבר התל אביבי ויצ'נזה, למשל, היה ליצור "קופסא שחורה ותיאטרלית, מעוצבת כמימד אחר עם מרכיבים מתקופת הרנסנס, חוויה של עולם אחר שבו הגבולות מיטשטשים ואין זכר לעולם המציאותי שבחוץ", מספר האדריכל בנימין ממיה (בג'ו).

חיי הלילה מתאפיינים בעיצוב חושני, יצרי וגדוש רמזים מיניים. לדברי גלית אבינועם, אדריכלית פנים ודקורציה, שהשתתפה בפרויקט של מועדון השרון 10, סקס מוכר גם כשמדובר בעיצוב. "בשרון 10 עוצבו ארבעה מפלסים שונים. כל מפלס שימש צורת בילוי אחרת, בר, לאונג', דיסקוטק, וגלריה לאירועים", היא אומרת. "שם המשחק היה סקס והרבה. כיוונו לקהל היעד מתוחכם, שוכן ברים שכבר ראה הכל. עבורו השתמשתי בגווני אדום ושחור מבריק, מט ומנצנץ, באלמנטים אדריכליים שונים בחלל. שני גופי תאורה גדולים מגבס וקסנון הותקנו וצפו בגובה החלל, ובר ארון מנירוסטה לתצוגת משקאות הבריק במרכז."

מסתורין הוא חלק בלתי נפרד מעיצוב חיי הלילה. "באחד הדיסקוטקים שתכננתי יצרנו חדר סודי שצופה לחלל הדיסקוטק, ושהכניסה אליו נעשית בעזרת כרטיס חכם שיש לבעלי המועדון בלבד. הקירות שלו נבנו מזכוכית מודפסת, חד כיוונית, כך שהוא בלתי נראה מחלל המועדון. בתוכו מיקמנו אלמנט רביצה ברוחב מיטה ובגוון יין, ומצדדיו נישות עם פסלונים קטנים המציגים תנוחות שונות של הקאמה סוטר", מספרת אבינועם.

גם השירותים מהווים מוקד משיכה חשוב במועדונים. "היום חייבים להתייחס לפעילות הנוספת שמתקיימת בחללים האלה כשמתכננים אותם. בדיסקוטקים אני מעצבת שירותים בגודל מיוחד - באחד הדיסקוטקים גם תכננו נישת רחבה במבואת השירותים, ומיקמנו בה love seat לשני אנשים, עם ווילונות כבדים שאפשר לסגור בעזרתם את החלל", אומרת אבינועם. "כיום

